Uute sillutiste tegemisel on kulusid olnud:

Aastad	Vanalinna piires	Uute linnaos. piires
1925	57.709,70	3.671,—
1926	31.981,70	4.211,55
1927	25.907,66	15.766,95
1928	7.225,30	8.539,27
1929	23.391,72	5.433,14
1930	14.001,85	5.779,—

Uulide (ainult vanalinna piires) parandamisel on kulusid olnud: 1925. a. 57.790,70, 1927. a. 60.374,81, 1929. a. 28.294,97, 1926. a. 64.647,18, 1928. a. 39.701,20, 1930. a. 18.449,26.

Iseseisvusajal on pöördud rohkem tähelepanu sillutise aluse kindlustamisele. Kantkivisillutise alla on tehtud alus rullitud killustikust, asfaltkatte alla — harilik munakivi sillutis. Madalamail kohtadel on ehitatud teealuse kuivatamiseks drenaaž. Esimene niisugune katse tehti Aleksandri uuli osalisel ümbersillutamisel. Kuna tagajärjed olid hääd, siis on seda süsteemi viimasel ajal tarvitatud ka mujal, näit. Roosi, Lao, Aleksandri ja teiste uulide ümbersillutamisel.

Uudisena Tartus hakati sillutise pääliskihti katma veekindla ainega. Viimasel ajal täidetakse kantkivide vahed gudrongiga ning kaetakse killustikteed asfaldiga. Läbi löönud on kaks katmise viisi: emulsiooniga — külmalt — ja sulatatud asfaldiga — kuumalt. Päälispinna asfaltimise viisid on veel välja arenemas, kuid mitmeaastased kogemused sel alal näitavad, et meie oludes püsib kõige paremini nn. „vaipkate" (Teppichbelag), mille tegemisel kergelt rullitud killustik immutatakse asfaldiga, ning sellesse pressitakse sisse veel enne asfaldi tardumist vastava jämedusega killustik.

Tartu uulide võrk on laialdaseks paisunud omariikluse päevil, millal kerkisid uued linnaosad. Samal ajal on ka liiklemine tublisti suurenenud, mis on märksa vähendanud uulidesillutise vastupidavust. Nende kahe nähtega proportsionaalselt ei ole tõusnud summad, mida linnavalitsus saaks anda linna hääkorrale. Et küsimusest üle saada, on linnavalitsus töötanud välja olude ning majandusliku kandejõu kohase sillutuskava. Kava on valmistatud iga Tartu uuli kohta eraldi. Seni puudus liiklemise elavuse ja sillutuspinna laiuse vahel kindel vahekord. Uuli tähtsuse kohaselt on uues kavas määratud kindlaks sõidutee laius, mis peab võimaldama kas kahe, kolme või nelja sõiduki kõrvuti liikumise. Kava teostamisel vähendatakse sõidutee kogupinda ühe kolmandiku võrra, mis tunduvalt vähendab korrashoiu kulusid, kõnelemata jalakäijate liikumise hõlbustamisest. Kavandi kohaselt on ümber planeeritud südalinnas Küüni uul, Rüütli uuli ots Suurturu ja Küütri uuli vahel, Pika uuli osa Roosi uuli ja Raekoja uuli vahel, Roosi uuli alumine osa jne.

Väiksema liiklemisega uulidel tuleb sillutuspind 5½ m lai. Suurema liikumisega uulidel aga 8 m. Ka kõnniteede laiust vähendatakse. Väiksema liiklemisega uulidel on kõnniteed 1½ m ja suurema liiklemisega uulidel 2 m. Kava teostamisel saaks sõidu- ja kõnniteede sillu-

Tartu I, lk. 159